
Plenarne posiedzenie Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 2/9(10), 79-84

1958

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A. PLENARNE POSIEDZENIE NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ

Dnia 21 czerwca 1958 r. odbyło się plenarne posiedzenie Naczelnej Rady Adwokackiej, na które przybył Radca Ministra Sprawiedliwości do Spraw Adwokatury dyr. Janusz Gumkowski.

Porządek dzienny obejmował m.i. następujące sprawy:

1. komunikaty Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej,
2. nowelizacja ustawy o ustroju adwokatury,
3. sprawa zwołania zjazdu rzeczników dyscyplinarnych rad adwokackich,
4. zagadnienie istnienia zespołów adwokackich 2-osobowych i filij zespołów adwokackich,
5. sprawa wyborów nowych rad adwokackich w 1959 r.,
6. wniosek Rady Adwokackiej w Warszawie w sprawie wynagrodzeń aplikantów adwokackich,
7. zagadnienie emerytur adwokackich,
8. sprawa zrzekania się obron przez adwokatów w toku rozprawy,
9. regulamin szkolenia aplikantów adwokackich,
10. regulamin Komisji Rewizyjnej Naczelnej Rady Adwokackiej,
11. sprawozdanie z prac nad projektem rozporządzenia o postępowaniu dyscyplinarnym dla adwokatów,
12. współpraca rad adwokackich z Naczelną Radą Adwokacką,
13. sprawa uchwały Rady Adwokackiej w Zielonej Górze z dnia 29 marca 1958 r. w przedmiocie zezwolenia apl. adw. Z.B. na zajęcie uboczne,
14. wolne wnioski.

1. KOMUNIKATY PREZYDIUM NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ

Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. M. Kulczycki, zaznaczywszy, że wobec krótkiego okresu od ostatniego plenarnego posiedzenia, które odbyło się dnia 1.III.1958 r., nie składa sprawozdania z działalności Naczelnej Rady Adwokackiej — omówił najważniejsze sprawy interesujące ogół adwokatury, a więc: a) kwestię ferii sądowych, w której złożono Ministerstwu Sprawiedliwości memoriał; w roku bieżącym jednak ferie nie będą wprowadzone wobec obawy wzrostu zaległości w sądach; b) kwestię czynszów za lokale zespołów adwokackich, gdyż niektóre prezydium rad narodowych — uważając, że zespoły nie są jednostkami gospodarki uspołecznionej — domagają się wyższych czynszów; w sprawie tej przeprowadzono rozmowy w Ministerstwie Finansów i złożono memoriał w Ministerstwie Gospodarki Komunalnej; c) kwestię etyki adwokackiej; Naczelna Rada Adwokacka powołała Komisję do opracowania zasad etyki adwokackiej, a wyniki prac Komisji przedstawione będą radom adwokackim z prośbą o wypowiedzenie się.

Następnie Prezes Kulczycki poruszył sprawę Funduszu Zasiłków Naczelnej Rady Adwokackiej podkreślając, że od dnia powstania Funduszu, tj. od 1.V.1954 r. do dnia 31.XII.1957 r., wpłynęła na ten cel od rad adwokackich kwota 4 338 000 złotych, a w roku bieżącym — 824 136,10 zł, nie licząc dotacji niektórych rad adwokackich w ogólnej wysokości 115 000 zł. Do dnia 31.XII.1957 r. wypłacono zasiłków miesięcznych i jednorazowych na sumę około 4 000 000 zł, a w roku bieżącym — około 997 000 zł. Spośród 124 adwokatów pobierających zasiłki z Funduszu Zasiłków NRA 45 otrzymuje renty z wydziałów rent prezydiów rad narodowych, a spośród 183 wdów po adwokatach renty takie otrzymuje 47 osób. Gdy wydziały rent zakończą swą pracę i renciści pobierać będą wyższe renty, Fundusz Zasiłków zostanie odciążony.

2. NOWELIZACJA USTAWY O USTROJU ADWOKATURY

Prezes Kulczycki poinformował zebranych o projektowanych przez Ministerstwo Sprawiedliwości zmianach tej ustawy.

3. SPRAWA ZJAZDU RZECZNIKÓW DYSCYPLINARNYCH

Sprawę zreferował rzecznik dyscyplinarny Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Wł. Pociąg podkreślając, że na zjazd taki, który odbyłby się we wrześniu lub październiku 1958 r., zaproszeni zostaną członkowie Wyższej Komisji Dyscyplinarnej oraz prezesi wojewódzkich komisji dyscyplinarnych. Celem zjazdu jest omówienie zagadnień związanych z usprawnieniem postępowania dyscyplinarnego, w szczególności działalności rzeczników dyscyplinarnych, a to wobec dość znacznych zaległości w sprawach, w których toczy się dochodzenie dyscyplinarne.

Plenum Naczelnej Rady Adwokackiej wyraziło zgodę na zwołanie tego zjazdu.

4. ZAGADNIENIE ISTNIENIA ZESPOŁÓW DWUOSOBOWYCH I FILII ZESPOŁÓW ADWOKACKICH

Po zreferowaniu sprawy przez wiceprezesa Naczelnej Rady Adwokackiej St. Janczewskiego i po dyskusji, w której podniesiono pewne trudności, jakie powstałyby przy niezwłocznym zlikwidowaniu dotychczasowego stanu rzeczy na terenie niektórych izb adwokackich, gdzie istnieją filie zespołów, przyjęto jednogłośnie następującą uchwałę:

- 1) wyjaśnić, że przepis § 1 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31.III.1958 r. w sprawie zespołów adwokackich, uzależniający udzielenie przez radę adwokacką zezwolenia na utworzenie zespołu adwokackiego od liczby 5, a w wyjątkowych wypadkach od liczby 3 członków zespołu, jako nie mający mocy wstecznej, nie ma zastosowania do dwuosobowych zespołów adwokackich utworzonych na podstawie tymczasowego regulaminu zespołów adwokackich (Dz. Urz. Min. Spraw. z 1951 r. Nr 9, poz. 93 i Dz. Urz. Wym. Spraw. z 1954 r. Nr 11, poz. 53);

2) wyjaśnić, że z uwagi na przepis § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31.III.1956 r. w sprawie zespołów adwokackich, stanowiący, że członkami zespołu mogą być jedynie adwokaci mający siedzibę w siedzibie zespołu, istnienie tzw. filij zespołów, obejmujących adwokatów z siedzibą odmienną niż siedziba zespołu macierzystego, jest niedopuszczalne i filie takie powinny być bądź przekształcone w samodzielne zespoły, jeżeli odpowiadają warunkom przewidzianym w rozporządzeniu o zespołach, bądź też rozwiązane;

3) zlecić radom adwokackim poczynienie kroków w celu dostosowania utworzonych na podstawie tymczasowego regulaminu dwuosobowych zespołów adwokackich do wymagań przewidzianych w § 1 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31.III.1956 r.;

4) zalecić radom adwokackim uporządkowanie sprawy zespołów adwokackich w myśl postanowień niniejszej uchwały w terminie do końca bieżącego (1958) roku.

5. SPRAWA WYBORÓW NOWYCH RAD ADWOKACKICH I KOMISJI REWIZYJNYCH RAD ADWOKACKICH W 1959 R.

Sprawę zreferował adw. K. Stach zaznaczając, że wybory tych organów w r. 1956 odbyły się w różnych terminach, tak że różnice w czasie wynosiły nieraz kilka miesięcy. Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej doszedł do przekonania, że przyszłe wybory powinny się odbyć mniej więcej w jednym czasie. Wiąże się z tym kwestia kosztów zwołania nadzwyczajnych walnych zgromadzeń dla dokonania wyborów. Druga sprawa — to termin objęcia agend przez nowo wybrane rady i komisje rewizyjne. Według ustawy kadencja tych organów trwa 3 lata. Adw. Stach jest zdania, że nie byłoby sprzeczne z ustawą ustalenie jednolitego terminu objęcia agend dla wszystkich izb adwokackich, większość jednak Wydziału Wykonawczego zajęła stanowisko, że 3-letni okres jest wiążący i skrócić go nie można. W związku z tym mówca, występując w imieniu Wydziału Wykonawczego, ogranicza się do zagadnienia terminu nowych wyborów i proponuje przyjęcie odpowiedniego regulaminu, który by następnie został przedstawiony Ministrowi Sprawiedliwości do zatwierdzenia.

Po dyskusji i przyjęciu poprawek uchwalono następujący regulamin:

§ 1. Wybór członków rad adwokackich oraz komisji rewizyjnych w poszczególnych izbach adwokackich powinien nastąpić na zwyczajnym walnym zgromadzeniu izby adwokackiej, zwołanym zgodnie z § 2 ust. 1 regulaminu walnego zgromadzenia izby adwokackiej w pierwszym kwartale 1959 r.

§ 2. Wybór członków wojewódzkiej komisji dyscyplinarnej przeprowadzony będzie na zwyczajnym walnym zgromadzeniu izby adwokackiej z upływem 3-letniej kadencji, licząc od roku wyboru tychże członków.

§ 3. Przeprowadzenie wyborów odbywa się na zasadach regulaminu walnego zgromadzenia izby adwokackiej uchwalonego przez Naczelną Radę Adwokacką a zatwierdzonego przez Ministra Sprawiedliwości pismem z dnia 25 maja 1956 r. L. dz. A. 489/56 wraz z późniejszymi zmianami.

6. WNIOSEK RADY ADWOKACKIEJ W WARSZAWIE W SPRAWIE WYNAGRODZEŃ APLIKANTÓW ADWOKACKICH

Prezes Kulczycki zreferował ten wniosek oraz przyjęte do wniosku poprawki Wydziału Wykonawczego, po czym rozwinęła się dyskusja, w toku której adw. Kosiński zgłosił poprawkę dotyczącą wysokości wynagrodzeń aplikantów adwokackich. Przyjęto następnie wraz z poprawkami wniosek w brzmieniu następującym:

a) aplikanci adwokacy mają prawo do otrzymywania wynagrodzenia w wysokości ustalonej przez radę adwokacką przez cały czas odbywania aplikacji w zespole adwokackim od chwili jej faktycznego rozpoczęcia, stwierdzonej przez kierownika zespołu,

b) termin kończy się:

1. z upływem miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym aplikant adwokacki zdał egzamin adwokacki,
2. z upływem miesiąca kalendarzowego, w którym aplikant adwokacki nie zdał ponownie egzaminu adwokackiego lub bez usprawiedliwionej przyczyny do egzaminu nie przystąpił, a rada adwokacka uznała, że dalsze odbywanie przez niego aplikacji w zespole nie jest pożądane i celowe.

c) aplikanci adwokacy otrzymują w pierwszym roku wynagrodzenie w wysokości 1 030 zł, w drugim roku — w wysokości 1 100 zł, a w trzecim roku — w wysokości 1 200 zł miesięcznie,

d) rada adwokacka na wniosek zespołu lub z własnej inicjatywy może przyznać aplikantowi adwokackiemu wyróżniającemu się w pracy zawodowej i społecznej nagrodę,

e) na podstawie powyższych wytycznych rady adwokackiej powinny podjąć odpowiednią uchwałę z terminem wejścia w życie najpóźniej z dniem 1 stycznia 1959 r.

Powyższe wytyczne stosują się odpowiednio do aplikantów adwokackich odbywających aplikację u adwokatów indywidualnych.

7. ZAGADNIENIE EMERYTUR ADWOKACKICH

Sekretarz Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Wł. Żywicki, referując sprawę, zaznaczył, że Naczelna Rada Adwokacka powołała Komisję, która ograniczyła się na razie do zebrania danych statystycznych z poszczególnych rad oraz informacji, czy i w jakim zakresie istnieje w izbach adwokackich ubezpieczenie emerytalne. Na wniosek adw. Żywickiego przyjęto następującą uchwałę:

Plenum Naczelnej Rady Adwokackiej zleca radom adwokackim, aby na podstawie materiałów statystycznych, zebranych przez NRA, w terminie do dnia 10 października 1958 r. rozpatrzyły projekt zaopatrzenia emerytalnego adwokatów i wypowiedziały się co do:

- 1) celowości utworzenia funduszu emerytalnego adwokatów,
- 2) celowości zorganizowania tego funduszu w skali ogólnokrajowej.

W razie pozytywnej odpowiedzi na powyższe pytania — rady adwokackie

powinny w wyżej określonym terminie nadesłać do Naczelnej Rady Adwokackiej uwagi do projektów opracowanych przez Radę Adwokacką w Olsztynie i Radę Adwokacką w Warszawie oraz wypowiedzieć się co do wzajemnego stosunku projektowanego funduszu emerytalnego do istniejącego Funduszu Zasiłków Naczelnej Rady Adwokackiej.

8. SPRAWA ZRZEKANIA SIĘ OBRON PRZEZ ADWOKATÓW W TOKU ROZPRAWY

Adw. E. Masiak w szeroko ujętym referacie poddał analizie stosunek prawny łączący adwokata z klientem. Podstawą tego stosunku jest umowa zlecenia bez względu na to, czy chodzi o sprawy cywilne, czy też o sprawy karne. W związku z tym jednostronne rozwiązanie tego stosunku przez adwokata powinny regulować przepisy kod. zob. dotyczące umowy zlecenia, jakkolwiek mają tu również zastosowanie przepisy szczególne, a więc przepisy ustawy o ustr. adw. i k.p.c.

W dyskusji, jaka wywiązała się nad referatem adw. Masiaka, wzięli udział liczni mówcy. Podkreślili oni, że nieuzasadnione i dokonane z pominięciem obowiązujących przepisów zrzeczenie się obrony w toku rozprawy stanowi przewinienie dyscyplinarne, którego ocena należy do odpowiednich organów adwokatury. W dyskusji podkreślano również konieczność brania pod uwagę obowiązujących adwokatów zasad etyki zawodowej, publicznej funkcji adwokatury oraz interesów klienta.

9. REGULAMIN SZKOLENIA APLIKANTÓW ADWOKACKICH

Sprawę regulaminu szkolenia aplikantów adwokackich zdjęto z porządku dziennego w celu dalszego opracowania regulaminu przez Komisję Naczelnej Rady Adwokackiej. Sprawa ta zostanie przedstawiona na następnym plenarnym posiedzeniu NRA.

10. REGULAMIN KOMISJI REWIZYJNEJ NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ

Zreferowany przez skarbnika Naczelnej Rady Adwokackiej adw. M. Hiszpańskiego projekt regulaminu wewnętrznego Komisji Rewizyjnej Naczelnej Rady Adwokackiej przyjęto wraz ze zgłoszonymi w toku dyskusji poprawkami.

11. SPRAWOZDANIE Z PRAC NAD PROJEKTEM ROZPORZĄDZENIA O POSTĘPOWANIU DYSCYPLINARNYM DLA ADWOKATÓW

Wiceprezes Janczewski złożył sprawozdanie z dotychczasowych prac nad projektem rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o postępowaniu dyscyplinarnym dla adwokatów. Wiceprezes Janczewski zaznaczył, że projekt rozporządzenia opracowany przez Komisję NRA został w swoim czasie złożony Ministerstwu Sprawiedliwości, wobec jednak zgłoszenia przez Wyższą Komisję Dyscyplinarną sze-

regu uwag i poprawek zaszła konieczność ponownego opracowania projektu, który uwzględni doświadczenia praktyczne. Obecnie cały materiał w tej sprawie został usystematyzowany. Nowy projekt obejmujący 9 rozdziałów przesłany już został do Ministerstwa, które nada mu ostateczną formę.

Sprawozdanie wiceprezesa Janczewskiego przyjęto do wiadomości.

12. WSPÓLPRACA RAD ADWOKACKICH Z NACZELNĄ RADĄ ADWOKACKĄ

Sprawę zreferował Prezes Kulczycki podkreślając, że współpraca rad wojewódzkich z Naczelną Radą Adwokacką powinna kształtować się w sposób właściwy. Pod tym względem istnieją jednak pewne zastrzeżenia. I tak rady adwokackie nieraz z dużym opóźnieniem odpowiadają na pisma Naczelnej Rady Adwokackiej. Dotyczy to również pism kierowanych do rad przez władze i sądy. Zdarzają się też wypadki nieprzestrzegania uchwał NRA. Wreszcie niektóre rady zalegają ze składkami na potrzeby budżetu NRA oraz z należnością za prenumeratę „Palestry”. W zakończeniu Prezes Kulczycki podkreślił, że Wydział Wykonawczy, rozpatrując odwołania od uchwał rad, nie uchyla pochośnie tych uchwał i stara się ich nie zmieniać, lecz kierować do ponownego rozpoznania.

13. SPRAWA UCHWAŁY RADY ADWOKACKIEJ W ZIELONEJ GÓRZE Z DN. 29 MARCA 1958 R. W PRZEDMIOCIE ZEZWOLENIA APL. ADW. Z.B. NA ZAJĘCIE UBOCZNE

Sprawę tę zreferował wiceprezes Janczewski, który podkreślił, że uchwała Rady Adwokackiej zezwalająca aplikantowi adwokackiemu niezwłocznie niemal po wpisaniu go na listę aplikantów na objęcie radcostwa prawnego sprzeczna jest z uchwałą plenum NRA z dn. 25 maja 1957 r., w myśl której udzielenie zezwolenia na objęcie przez aplikanta radcostwa może nastąpić dopiero po odbyciu połowy aplikacji.

Zebrań na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy o ustroju adwokatury uchyliło powyższą uchwałę Rady Adwokackiej w Zielonej Górze, jako sprzeczną z prawem i interesem publicznym.

14. WOLNE WNIOSKI

W wolnych wnioskach poruszono sprawę egzaminów kwalifikacyjnych dla kandydatów na aplikantów adwokackich. Zaakceptowano sugestie dyr. Gumkowskiego o konieczności opracowania wytycznych dotyczących przeprowadzania egzaminu kwalifikacyjnego, gdyż obowiązujący obecnie regulamin zbyt ogólnikowo określa zakres egzaminu.

Postanowiono też, że Naczelna Rada Adwokacka w związku z projektowaną nowelizacją ustawy o ustroju adwokatury wystąpi o zwiększenie liczby członków Wyższej Komisji Dyscyplinarnej z 17 do 23.

Na tym obrady zakończono.